

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 4. lib. 1. Machabæorum, in quo describuntur
Judæ Victoriæ de Gorgia & Lysia obtentæ. Zelus in restaurando Templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

iri, & Gentium Doctor cum carne sua in arenam descensurus, id primò locò habuit, ut ter Dominum rogaret, ejus ope nixus. Planè hoc in bello tutiores nunquam erimus, quàm si dormierimus in thalamo divinæ fiduciæ: hinc S. Franciscus molestâ tentatione vexatus, intendens Orationi cum lacrymis, è Cœlo vocem excipit Wadingò teste hæc verba ferentem: *Francisce! si habueris fidem ut granum synapis, & dixeris monti, ut transeat, transibit.* Reposuit ille: quisnam Domine mons iste? responsum accepit: *mons est tentatio.* Quò auditò ille repetens lacrymas, exclamat: *Fiat mihi Domine sicut dixisti.* & statim sublata omni tentatione quievit. Regius Vates profitetur: se solò spei divinæ gladiò provisum, omnium tentationum cuneos penetrâsse securum. Ita ille Psal. 17. *Quoniam in te eripiar à tentatione, & in Deo meo transgrediar murum.* Erat haud dubiè gravissimus labor Sponsæ, ascendere de deserto, innumeris ut credo tentationum spinis velut armis obsito: & tamen superatis illis omnibus ascendit velociter atque feliciter, deliciis adhuc affluens, ea solùm de causa, quòd innixa sit super dilectum suum. Hoc factum expendens S. Bernardus ait: *Frustra Sponsa nititur, si non innitatur. Omnia possible sunt innitenti super eum, qui omnia potest.* Ergo & tu Christiane Lector: ut ab hoste intestino invasus, ad palmam & coronam enitaris, innitere super Deum tuum, dicens cum fidelissimo Dei servo Juda: *Sicut fuerit in Cœlo voluntas (quæ utique semper prompta est ad ferenda auxilia, in te firmam spem ponentibus) sic fiat.* Versu ult. capituli citati.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 4. libri 1. Machabaorum, in quo describuntur Juda Victoria de Gorgia & Lyfia obtenta. Zelus in restaurando Templo.

N. 418. Considera: Judam, qui confessio interpretatur, postquam tam insignia de superatis hostibus erexit trophæa, ad restaurandum Templum se totum convertisse: ut sic doceat posteros vel maximè nos Christianos, quòd profligatis semel per sinceram confessionem animarum hostibus, peccatis videlicet expulsis, reparandus sit ille Cultus, quem Deus sibi impendi imperat, dicens: *convertimini ad me in toto corde vestro.* Joël. 2. *auferite Deos alienos de medio vestri.* Nullus autem morem geret tali Præcepto, qui aliquid in corde relinquit, quod crea-

creaturam sapit, qui amori proprio tanquam Idolo Altare dedicatum retinet. Hic Deus etiam in cordibus piorum teste *Henricò Boudon lib. solus Deus*, undequaque stabilivit solium suum, & in ipsa Sanctitatis exercitia sese insinuat. Ascendit palpita, ex quibus impugnatur: tenet regitque eorum corda, quorum linguâ sternitur, & fulminatur. Per ipsa jejunia, orationes & eleemosinas se ipsum firmat: sicque sibi placens, non curat aliis displicere: commune postponit proprio, labores odit, qui suum non tangunt bonum. Ut Prælati fiat, cupit subesse: servire non renuit, ut imperet: amat, ut ametur.

Jam in ipso Mundi exordio Deus iste adorari voluit à nostris protoparentibus, à quibus dein nativâ propagine in omnem se posteritatem diffudit. Erat prima protoparentum nostrorum cura de commodo proprio, quam dolosus serpens eorum mentibus ingessit, dicens: *cur precepit vobis Deus, ut non comederetis ex omni ligno Paradisi? Genes. 3. v. 2.* En! jubentur discutere mandatum Dei, an illud nihil deferat contrarium commodo proprio? fervebat quidem ignis maximus in anima Sponsæ erga Sponsum suum quando ille deferens caput rore plenum pulsavit cameram Sponsæ, rogans introumire Cant. *s. aperi mihi soror mea, quia caput meum plenum est rore.* reposuit illa suæ studiosa commoditatis; *exspoliavi me tunicâ meâ &c.* Cogitur ergo Sponsus perpeti injurias Cœli, caput exponere periculo morbi, ut parvulam incommoditatem non sentiat Sponsa surgendò, & induendo se vestibus. Apostoli à Magistro suo audientes, *Joan. 11. eamus in Judæam iterum, ut ibidem Lazarus vitâ functus acciperet vitam, quantocius opposuere: Rabbi nunc quarebant te lapidare, & iterum vadis illuc?* Verùm ut audierunt à Petro *Joan. 2. vado piscari.* illicò promptissimâ voce & mente conclamârunt: *venimus & nos tecum.* Agebatur hîc de discipulorum lucrò & commodò, per piscationem promovendo: ibi autem agebatur de alterius bono: & hinc secuta dispar responsio, ab amore proprio dictata. Columba licet avis sit innocentissima & sinceræ puritatis figura, non fuit tamen immunis à labe amoris proprii; nam ex Arca nuntii locò emissa, rediit quidem ad illam; sed ea tantùm de causa, quia non invenit, ubi requiesceret pes ejus. Tertiò emissa: postquam nec aquas, nec caligines, nec nubes reperit sibi obstantes, sed omnia optimis florentia fructibus, redire ad Arcam penitus desiit. Christiane Lector: nonne pectoris tui *Sanctuarium* hoc quoque amoris proprii Idolum conspurcat? eia! imiteris generosum Deo què
verò

verò devotissimum Judam, eligens cum ipso Sacerdotes, conscientia-
tæ Rectores, qui assistentiâ consiliisque suis mudent Sancta, & aufe-
rant lapides contaminationis in locum immundum. Cogitesque cum illo de
Altari Holocaustorum reparandò, quod per Idolum amoris proprii pro-
fanatum est. Ut impostertum in eo solius amoris Holocausta offeran-
tur in odorem suavissimum Domino.

Doctrina 4.

*Desumpta ex cap. 5. lib. 1. Machabaorum, in quo describitur: quomodo
Judas expugnârit Edom, Bean, & Timotheum, & quomodo Sacerdotes
sint cæsi, sine consilio exeuntes in prælium.*

N. 419. *Confidera:* **M**ultiplices Victorias, quas Duce Judâ contra varios ho-
stium insultus Judæi denuò reportârunt, Sacerdotum
cladem non nihil imminuisse, & exinde natum gloriæ splendorem
obfusçasse. Causam hujus cladis exponit S. Scriptura v. 67. citati
cap. dicens: *dum sine consilio exeunt in prælium.* Quod autem hîc Sa-
cerdotibus in prælio materiali obtigit, id evenire solet Christianis in
prælio spirituali, quod aggrediuntur absque prudentum Magistrorum
ductu & consiliis, ubi indiscretò zelò instigati mortificationis gladiò
in propriam abutuntur perniciem, quatenus, ut de illis asserit S. Greg.
M. moral. lib. 30. cap. 14. *non vitia carnis, sed ipsam carnem occidunt: &
dum insequuntur hostem, civem etiam trucidant.* Jejuniiis, vigiliis, orandi
assiduitate, strati duritie, somni & quietis inopiâ, flagellorum & ci-
liciorum usu se ita emacerant, quasi à prima linea ad extremum us-
que punctum mediò non attactò perventuri: simillimi rosis, quæ
quo plus odoris emittunt, eò citius marcescunt; hinc inter ipsa pu-
gnæ spiritualis indiscreta primordia jam languent, torpent, fatigan-
tur, multumque est, si non ab aratro removeant manum, & respi-
ciant retrò, fracti instar arcûs, nimium intenti. Sancta Mater Eccle-
sia, Magistra discretissima, inter ipsa pœnitentiæ quadragesimalis la-
menta ad lætitiâ quandam pugiles suos exhilarat, cantans, cantari-
que jubens: *latare Jerusalem! gaudete cum lætitiâ, qui in tristitiâ fuistis &c.*
utque verbis facta correspondeant: hinc vult illâ die Organa per fe-
stivum pulsam animari, inde exhilarans jejunantium corpora & ani-
mas teste Innocentiò III. Pontifice, qui ait: *scitis charissimi, quia corru-
ptibile*